

**Bruxelles, 16 octombrie 2024
(OR. en)**

14554/24

**Dosar interinstituțional:
2024/0251(NLE)**

CCG 31

PROPUNERE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	15 octombrie 2024
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2024) 459 final
Subiect:	Propunere de DECIZIE A CONSILIULUI privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor participanților la Acordul OCDE privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială în legătură cu regulile comune referitoare la cerința privind acontul minim

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2024) 459 final.

Anexă: COM(2024) 459 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.10.2024
COM(2024) 459 final

2024/0251 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor
participanților la Acordul OCDE privind creditele la export care beneficiază de
susținere oficială în legătură cu regulile comune referitoare la cerința privind accontul
minim**

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor participanților la Acordul OCDE privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială (denumit în continuare „acordul”) în legătură cu viitoarele reguli comune prezentate de participanți referitoare la cerința privind acontul minim.

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială

Acordul este o convenție informală (*gentlemen's agreement*) care urmărește să ofere un cadru pentru utilizarea ordonată a creditelor la export care beneficiază de susținere oficială. În practică, aceasta înseamnă stabilirea unor condiții echitabile (în baza cărora concurența să fie bazată pe prețul și pe calitatea produselor și serviciilor exportate, și nu pe condițiile financiare oferite) și acționarea în sensul eliminării subvențiilor și a denaturărilor comerțului asociate creditelor la export care beneficiază de susținere oficială („susținere oficială”). Acordul a intrat în vigoare în aprilie 1978 și are o durată nedeterminată.

Acordul este integrat din punct de vedere administrativ în OCDE și primește sprijin din partea Secretariatului OCDE pentru credite. Cu toate acestea, el nu este un act al OCDE¹.

Uniunea Europeană - și nu statele membre - este participant la acord, al cărui text a fost transpus în acquis-ul comunitar prin Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011². Prin urmare, acordul este obligatoriu din punct de vedere juridic din perspectiva dreptului Uniunii.

2.2. Participanții la acord

În prezent, există unsprezece participanți la acord (denumiți în continuare „participanții la acord”): Australia, Canada, Coreea, Elveția, Japonia, Norvegia, Noua Zeelandă, Regatul Unit, Statele Unite ale Americii, Turcia și Uniunea Europeană.

Participanții la acord pot lua decizii cu privire la modificările aduse acordului, inclusiv cu privire la reguli comune în conformitate cu capitolul IV secțiunea 5 din acord. Deciziile se iau prin consens, astfel încât, în cazul în care un participant are obiecții, modificarea acordului sau a regulii comune să nu poată fi adoptată.

Comisia Europeană reprezintă Uniunea în scopul luării deciziilor, fie în cadrul reuniunilor participanților la acord, fie în cadrul procedurilor scrise.

O regulă comună este un instrument al acordului, care permite participanților, în mod excepțional, să se abată de la dispozițiile acordului fie pentru o anumită operațiune, fie temporar pentru un număr nedefinit de operațiuni. Procedurile pentru ajungerea la un acord cu privire la regulile comune sunt prevăzute la articolele 54-59 din acord. Regulile comune pot fi acceptate în cadrul unei proceduri scrise prin acord tacit, întrucât se consideră că un participant care nu a transmis niciun răspuns a acceptat propunerea de regulă comună. Același lucru este valabil și pentru un participant care declară că nu a adoptat nicio poziție.

¹ Astfel cum este definit la articolul 5 din Convenția OCDE.

² Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE (JO L 326, 8.12.2011, p. 45).

Răspunsurile la o propunere de regulă comună trebuie transmise, în principiu, în termen de 20 de zile calendaristice, cu o posibilă prelungire cu opt zile calendaristice. Secretariatul OCDE pentru creditele la export are obligația de a informa participanții dacă regula comună a fost acceptată, iar respectiva regulă comună convenită va produce efecte la trei zile calendaristice de la data informării respective.

2.3. Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii

În ultimii ani au fost adoptate mai multe reguli comune în ceea ce privește acontul solicitat cumpărătorilor în cadrul operațiunilor în temeiul normelor acordului. La 5 noiembrie 2021, participanții au adoptat o regulă comună, propusă de UE, care reduce cerința privind acontul la 5 % (spre deosebire de cerința de 15 % prevăzută la articolul 11a) din acord și mărește limita maximă a susținerii oficiale la 95 % din valoarea contractului de export (față de 85 %, astfel cum se prevede la articolul 11c) din acord. Măsura a fost validată de participanți ca o etapă urgentă și excepțională necesară pentru a reacționa la încetinirea creșterii economice cauzată de criza sanitară provocată de pandemia de COVID-19. Regula comună din 2021, în vigoare inițial până la 4 noiembrie 2022, a fost prelungită cu încă un an, expirând astfel la 4 noiembrie 2023.

La 14 decembrie 2023, participanții au adoptat o altă regulă comună referitoare la cerința privind acontul minim, în urma unei propuneri din partea Regatului Unit. Deși nu se mai aplica justificarea flexibilității la momentul regulii comune din 2021, Regatul Unit a susținut că, la momentul propunerii de regulă comună, existau totuși dificultăți specifice în ceea ce privește accesul la finanțare pentru cumpărători suverani sau achizitori publici din țările cu venituri mici și medii în care Regatul Unit desfășura activități, cum ar fi creșterea ratelor dobânzii și persistența presiunilor inflaționiste. Regula comună, care se aplică până la 13 decembrie 2024, acoperă creditele la export care beneficiază de susținere oficială pentru operațiunile cu cumpărători suverani sau achizitori publici din țări din categoria II cu o clasificare a riscului de țară între 5 și 7, inclusiv, astfel cum se prevede la articolul 22 din acord. Pentru astfel de operațiuni, aconturile minime necesare sunt reduse la 5 % din contractul de export, iar limita pentru susținerea oficială maximă pe care o pot acorda participanții este majorată la 95 %.

Având în vedere necesitatea obiectivă ca Uniunea să poată acționa rapid și flexibil la nivel internațional în urma propunerilor de reguli comune, Comisia propune Consiliului să permită Comisiei să elaboreze o poziție care să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor participanților la Acordul OCDE privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială în legătură cu viitoarele reguli comune propuse de participanți cu privire la cerința privind acontul minim. Mai precis, poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii este de a respinge orice viitoare regulă comună privind acontul minim propusă de un participant la acord, atât timp cât regula comună este de natură orizontală și se aplică mai multor operațiuni.

UE nu consideră că o modificare cvasipermanentă a condițiilor normelor acordului privind aconturile ar trebui realizată prin reînnoirea constantă a regulilor comune. În schimb, orice astfel de ajustare ar trebui abordată prin discuții deliberative între participanți. (Astfel de discuții au fost lansate în martie 2023 și vor analiza toți parametri oricărei posibile modificări a normelor acordului privind acontul. Comisia pregătește în prezent o propunere separată de decizie a Consiliului pentru a ține seama de o astfel de modificare permanentă.)

Pe această bază, UE trebuie să fie în măsură să respingă viitoarele propuneri de utilizare a procedurii regulii comune pentru a prelungi și mai mult mecanismele de flexibilitate. Ținând seama de faptul că este probabil ca, atât la nivel internațional, cât și la nivelul UE, contextul

politic să evolueze în timp, decizia propusă se aplică timp de trei ani de la adoptarea sa, după care Consiliul va fi în măsură să revizuiască politica stabilită prin prezenta decizie.

3. TEMEI JURIDIC

3.1. Temeiul juridic procedural

3.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”

Conceptul de „acte cu efecte juridice” include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Sunt, de asemenea, incluse instrumente care nu au efect obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care „au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”³.

3.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Normele prevăzute de o regulă comună convenită nu înlocuiesc normele acordului decât în ceea ce privește operațiunea sau circumstanțele specificate în regula comună. În timp ce regulile comune reprezintă instrumente legislative fără caracter obligatoriu pentru alți participanți, pentru UE, regulile comune constituie acte care produc efecte juridice în temeiul articolului 1 din Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE ale Consiliului, care prevede că *«Orientările cuprinse în Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială („acordul”) se aplică în cadrul Uniunii. Textul acordului se anexează prezentului regulament»*. Deoarece regulile comune sunt convenite între participanți prin procedura prevăzută la articolele 54-59 din acord, care implică secretariatul OCDE pentru creditele la export, acestea constituie, de asemenea, acte adoptate de un organism internațional în sensul articolului 218 alineatul (9) din TFUE.

Prin urmare, temeiul juridic procedural al deciziei propuse este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

3.2. Temeiul juridic material

3.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care o poziție este luată în numele Uniunii.

3.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la politica comercială comună. Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 207 din TFUE.

³ Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliu, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61-64.

3.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse trebuie să fie articolul 207 alineatul (4) primul paragraf din TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9).

4. PUBLICAREA ACTULUI AVUT ÎN VEDERE

Întrucât actul participanților la acord va modifica Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială, care constituie anexa II la Regulamentul (UE) nr. 1233/2011, este oportun ca acesta să fie publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* după acceptarea sa.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul reuniunilor participanților la Acordul OCDE privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială în legătură cu regulile comune referitoare la cerința privind acontul minim

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Orientările cuprinse în Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială (denumit în continuare „acordul”) sunt transpuse, devenind astfel obligatorii din punct de vedere juridic în Uniunea Europeană, prin Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁴.
- (2) O regulă comună este un instrument al acordului, care permite participanților, în mod excepțional, să se abată de la dispozițiile acordului fie pentru o operațiune specifică, fie temporar pentru un număr nedefinit de operațiuni, de exemplu în ceea ce privește acontul minim prevăzut la articolul 11 litera (a) din acord.
- (3) Participanții la acord (denumiți în continuare „participanții”) decid, printr-o procedură scrisă, cu privire la regulile comune, în conformitate cu capitolul IV secțiunea 5 din acord. Regulile comune pot fi acceptate în cadrul unei proceduri scrise prin acord tacit, întrucât se consideră că un participant care nu a transmis niciun răspuns a acceptat propunerea de regulă comună. Același lucru este valabil și pentru un participant care declară că nu a adoptat nicio poziție. Răspunsurile la o propunere de regulă comună trebuie transmise, în principiu, în termen de 20 de zile calendaristice, cu o posibilă prelungire cu opt zile calendaristice. Perioada scurtă de timp acordată pentru a reacționa la o propunere de regulă comună, împreună cu faptul că tăcerea implică aprobarea, justifică necesitatea unei decizii-cadru în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE.
- (4) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în ceea ce privește regulile comune propuse de participanți în cadrul procedurii scrise, întrucât regulile comune propuse, odată aprobate, vor fi de natură să influențeze în mod decisiv conținutul legislației Uniunii, prin Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE ale Consiliului.

⁴ Regulamentul (UE) nr. 1233/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind aplicarea anumitor orientări în domeniul creditelor la export care beneficiază de susținere oficială și de abrogare a Deciziilor 2001/76/CE și 2001/77/CE (JO L 326, 8.12.2011, p. 45).

- (5) Având în vedere procedura accelerată instituită în temeiul acordului pentru adoptarea acestei reguli comune, este în interesul Uniunii ca astfel de poziții să fie stabilite rapid la nivelul UE pentru a permite Uniunii să își exercite efectiv drepturile care îi revin în temeiul acordului. Prin urmare, prezenta decizie stabilește o procedură eficientă și accelerată pentru stabilirea poziției care urmează să fie luată în numele Uniunii cu privire la orice viitoare regulă comună privind acontul minim propusă de un participant la acord, atât timp cât regula comună este de natură orizontală și se aplică mai multor operațiuni.
- (6) UE nu consideră că o modificare cvasipermanentă a condițiilor normelor acordului privind aconturile ar trebui realizată prin reînnoirea constantă a regulilor comune. În schimb, orice astfel de ajustare ar trebui abordată prin discuții deliberative între participanți. Pe această bază, prezenta decizie stabilește că, ca regulă generală, UE ar trebui să fie în măsură să respingă viitoarele propuneri de utilizare a procedurii regulii comune pentru a prelungi și mai mult flexibilitățile referitoare la normele privind acontul prevăzute la articolul 11 litera (a) din acord.
- (7) În cazul în care, în cursul discuțiilor din cadrul Grupului de lucru al Consiliului privind creditele la export, se concluzionează că este oportună o abatere de la poziția stabilită prin prezenta decizie, Comisia are întotdeauna posibilitatea de a prezenta o propunere de decizie a Consiliului de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii, care se abate de la poziția stabilită în prezenta decizie. Într-adevăr, prezenta decizie nu aduce atingere dreptului Comisiei de a prezenta, inclusiv din proprie inițiativă, o propunere de decizie a Consiliului de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii, care să se abată de la poziția generală stabilită prin prezenta decizie.
- (8) Pentru a se asigura capacitatea Consiliului de a evalua și, după caz, de a revizui periodic politica prevăzută în prezenta decizie și în spiritul cooperării loiale dintre instituțiile Uniunii, consacrată la articolul 13 alineatul (2) din TUE, prezenta decizie poate fi revizuită periodic,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul procedurii scrise de către participanții la Acordul privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială în ceea ce privește viitoarele propuneri ale altor participanți de reguli comune referitoare la cerința privind acontul minim este de a respinge orice viitoare regulă comună prezentată de un participant în legătură cu cerința privind acontul minim în temeiul articolului 11 litera (a) din acord, în cazul în care regula comună este de natură orizontală și se aplică mai multor operațiuni.

Articolul 2

Comisia transmite Grupului de lucru al Consiliului privind creditele la export spre dezbatere, cu suficient timp înainte de fiecare reuniune a participanților, un document care conține propunerile de reguli comune menționate la articolul 1, care urmează să fie discutate în cadrul reuniunii respective.

Articolul 3

Prezenta decizie este evaluată și, după caz, revizuită de către Consiliu la propunerea Comisiei, în termen de cel mult trei ani de la adoptarea prezentei decizii.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Se aplică pe o perioadă de trei ani de la adoptare.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*